

Επιμέλεια

Όλγα Παϊζή

Φιλολόγος, ΜΕd

Αρχαία Ελληνική Γλώσσα

Α' Γυμνασίου

Ενότητα 8^η

Πρώτο Παράλληλο κείμενο

Μετάφραση

Και ο παράσιτος κρατά απέναντι στα χρήματα την ίδια στάση με κάποιον που θα αδιαφορούσε για τα χαλίκια του γυαλού, και σε τίποτε δε διαφέρει γι' αυτόν το χρυσάφι από τα κάρβουνα.

Δεύτερο Παράλληλο κείμενο

Μετάφραση

Ένα λιοντάρι, αφού γέρασε, κειτόταν άρρωστο σε σπηλιά. Είχαν πάει να δουν τον βασιλιά τα άλλα ζώα εκτός από την αλεπού. Ο λύκος, λοιπόν, αφού βρήκε την ευκαιρία κατηγορούσε στο λιοντάρι την αλεπού, επειδή τάχα δε δίνει δεκάρα για τον βασιλιά όλων των ζώων και γι' αυτό ούτε καν τον επισκέφτηκε. Πάνω στην ώρα εμφανίστηκε η αλεπού και άκουσε τα τελευταία λόγια του λύκου. Το λιοντάρι, λοιπόν, μούγκριζε εναντίον της. Εκείνη, αφού ζήτησε την ευκαιρία ν' απολογηθεί: και ποιος, είπε, από αυτούς που μαζεύτηκαν σε ωφέλησε τόσο, όσο εγώ που πήγα σε όλα τα μέρη και ζήτησα και έμαθα από τους γιατρούς θεραπεία για σένα; Κι αφού το λιοντάρι διέταξε να πει αμέσως τη θεραπεία, εκείνη λέει: αν, αφού γδάρεις ζωντανό λύκο, φορέσεις το δέρμα του. Κι όταν ο λύκος κειτόταν νεκρός, η αλεπού γελώντας είπε: έτσι δεν πρέπει κανείς να προτρέπει τον άρχοντα να είναι δυσμενής αλλά να είναι ευμενής. Ο μύθος διδάσκει ότι όποιος σχεδιάζει κακά εναντίον του άλλου πέφτει ο ίδιος στην παγίδα.